

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 7018200699
Dátum vydania rozhodnutia: 7. augusta 2018
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7018200699.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti vyžiadanej osobe L. C. pre zločin ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, § 130 ods. 1, ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, na neverejnom zasadnutí konanom 7. augusta 2018 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby L. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. júla 2018, sp. zn. 6Ntc/18/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby L. C. zamieta.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 20. júla 2018, sp. zn. 6Ntc/18/2018, vzal podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vyžiadanú osobu L. C. (ďalej len „vyžiadaná osoba“ alebo „sťažovateľ“) do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 17. júla 2018 o 17:45 hod. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu vyžiadaná osoba sťažnosť. V jej dodatočne (prostredníctvom ustanoveného obhajcu) predložených dôvodoch tvrdí, že predbežná väzba je fakultatívnym a v zásade výnimočným opatrením a preto nemôže byť prípustná iba s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia bez nejakej rozumnej súvislosti v čase v nadväznosti na skutok spáchaný v Rakúsku. Podľa sťažovateľa do krajnosti dovedený záver krajského súdu znamená, že u každej, v minulosti čo len jedenkrát odsúdenej osoby, už nebude väzba fakultatívna ale obligatórna. Poukázal tiež na to, že bol zadržaný v mieste svojho trvalého bydliska a teda dôvod útekovvej väzby vyznieva podľa neho absurdne, pretože ak je v mieste trvalého bydliska, tak pred nikým a ničím neuteká. Vyslovil pritom názor, že krajský prokurátor návrhom na jeho vzatie do predbežnej väzby sleduje iba to, aby mal uľahčený ďalší priebeh konania o európskom zatýkacom rozkaze, t. j. bez toho, aby musel zasielať predvolania, cestovať na úkony, hoci za predpokladu riadneho predvolania sa na úkony dostaví aj na Krajskú prokuratúru Košice. V podstate z týchto dôvodov sťažovateľ navrhol, aby nadriadený orgán napádané uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu. Prokurátorka príslušnej krajskej prokuratúry v písomnom vyjadrení k sťažnosti vyžiadanej osoby poukázala na to, že sťažovateľ je nezamestnaný a, vychádzajúc z odpisu z registra trestov, živí sa páchaním ekonomickej trestnej činnosti, ktorú pácha na rôznych miestach štátov Európskej únie. Zastáva preto názor, že v prípade vyžiadanej osoby existuje obava zo zmarenia účelu konania podľa zákona č. 154/2010 Z. z., lebo

pokiaľ je na slobode, pohybuje sa aj mimo územia Slovenskej republiky a mimo tohto územia pácha trestnú činnosť. Na základe uvedeného sa prokurátorka domnieva, že sťažnosť vyžiadanej osoby je nedôvodná a navrhuje ju zamietnuť. Postupujúc podľa § 1 ods. 2 zákona o EZR Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podala vyžiadaná osoba sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. V prvom rade treba k veci uviesť, že v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, ktorých zachovanie je základným predpokladom vzatia vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Z obsahu predloženého spisu totiž vyplýva, že sťažovateľ bol zadržaný postupom podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR 17. júla 2017 o 17:45 h. a to na základe záznamu, ktorý bol do Schengenského informačného systému vložený na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Prokuratúrou v Eisenstadte, číslo spisu 4St 59/18w, na účely jeho trestného stíhania pre trestný čin krádeže vlámaním spáchaný zločineckou skupinou podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1, § 130 ods. 1, ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého podstata má spočívať vo vlámaní sa do skladový priestorov spoločnosti a odcudzení medených káblov a medených zvyškov v hodnote 12.000,- eur. Návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby podal prokurátor príslušnému krajskému súdu 18. júla 2018 o 14:56 h., pričom sudca tohto súdu vypočul sťažovateľa 20. júla 2018 v čase od 10:15 h. do 10:25 h. a v rámci tohto výsluchu zároveň rozhodol napadnutým uznesením o jeho vzatí do predbežnej väzby. Je teda zrejmé, že prokurátor podal návrh na vzatie sťažovateľa do predbežnej väzby do 48 hodín od jeho zadržania a sudca krajského súdu rozhodol o jeho vzatí do predbežnej väzby do 48 hodín od doručenia tohto návrhu a prevzatia zadržaného (§ 13 ods. 2, § 15 ods. 2 zákona o EZR). Z obsahu predloženého spisového materiálu ďalej vyplýva, že vyžiadaná osoba bola po jej zadržaní poučená v súlade s § 14 zákona o EZR a v doterajšom konaní bolo zároveň rešpektované jej právo na obhajcu. Po zistení, že v posudzovanej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie o vzatí sťažovateľa do predbežnej väzby, podrobil najvyšší súd prieskumu záver prvostupňového súdu o existencii materiálnych dôvodov tejto väzby. K tomu je potrebné najprv vo všeobecnej rovine uviesť, že pri rozhodovaní o predbežnej väzbe nie je súd viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. (§ 15 ods. 2 zákona o EZR), ale tieto vyplývajú výlučne z jej v zákone vymedzeného účelu, ktorým je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje (§ 15 ods. 1 zákona o EZR). Vychádzajúc z uvedeného je v posudzovanej veci rozhodujúce, že doposiaľ získané informácie nasvedčujú tomu, že sťažovateľ zneužíva právo voľného pohybu vnútri schengenského priestoru a opakovane má páchať majetkovú trestnú činnosť, príjmy z ktorej sú zdrojom jeho obživy, i mimo územia Slovenskej republiky (minimálne v Nemecku a Rakúsku), nepochybne aj preto, aby sťažil možnosť odhalenia a potrestania. A práve z tejto skutočnosti vyplýva reálna obava, že v prípade prepustenia na slobodu by vyžiadaná osoba mohla opäť opustiť Slovensko, čím by nepochybne došlo k zmareniu tohto konania o európskom zatýkacom rozkaze. Nemožno preto prisvedčiť námietkam sťažovateľa a zároveň ani nemožno dôvodne (rozumne) predpokladať, že niektoré z primeraných opatrení alebo obmedzení, ktorých uloženie by prichádzalo do úvahy, mu zabráni v tom, aby opustil Slovenskú republiku, a tým zabezpečí splnenie materiálnych podmienok potrebných na jeho účinné odovzdanie pre prípad, že bude rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu. Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

